

τιμάρι

τιμάρι, το, ουσ. [<μσν. τιμάριον <περσ. timar (= μεγάλη έκταση αγροτικής περιοχής που παραχωρούσε ο εκάστοτε σουλτάνος της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας σε στρατιωτικό, με αντάλλαγμα να του προσφέρει τις στρατιωτικές του υπηρεσίες)], το τιμάριο·

- ή *τιμάρι* ή *τομάρι*, **α.** ενέργεια ή θέση των άκρων: «θα μελετάς καλά την κάθε ενέργειά σου και δε θα ενεργείς ή τιμάρι ή τομάρι». **β.** δηλώνει αδιαφορία για το αποτέλεσμα κάποιας ενέργειας, ό,τι βγει ας βγει, ό,τι γίνει ας γίνει: «εγώ θα ρίξω αυτό το εμπόρευμα στην αγορά και ή τιμάρι ή τομάρι». **γ.** βιαστική, παρακινδυνευμένη απόφαση, που μπορεί να οδηγήσει σε μεγάλη επιτυχία ή σε οικτρή αποτυχία: «αν και δεν είμαι καλά προετοιμασμένος, κάτι μου λέει να πάω να δώσω αύριο εξετάσεις και ή τιμάρι ή τομάρι». Συνών. *ή του ύψους ή του βάθους*.

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας